

In dankbaarheid

In dankbaarheid opgedragen aan
alle vrijwilligers van Stichting De Heraut,
mijn geestelijke zusters en broers:

*Ria, Pieter, Annette, Wim, Loes, Carien,
Nanny, Ada, Frans, Edith, Riek, Suzanne,
Paul, Martin, Wilma, Harm, Ton, Jeanne,
Edith, Joke, Irene, Lea, Margarete,
Marieke en Wietse.*

Het is een voorrecht en een geschenk
om samen met jullie de weg van
het esoterische christendom aan zovelen
te mogen doorgeven.

Daarin en daardoor zijn we tot een
geestelijke familie geworden.
Dank jullie wel voor jullie trouw, warmte
en liefdevolle betrokkenheid!

Met elkaar mogen we het geheim ervaren
dat Jezus Christus zo onder woorden bracht:
*Waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn,
daar Ben Ik in hun midden.*

Hans

Deel I

*Wat maakt de tijd waarin wij leven
tot een bijzondere tijd?*

Ten geleide

Leven in een bijzondere tijd

We leven in een zeer bijzondere tijd, al zijn er slechts weinigen die het zien. De hemel gaat weer open en stromen van genade dalen op ons neer. Kijk – en kijk met eerbied en verwondering. Staar je niet blind op het donker dat ons belaagt. Laat je niet opzweepen door alle verdriet en onmacht die kranten en tv zo graag opkloppen om ons in een sfeer van woede, bitterheid en een gevoel van zinloosheid op te sluiten. Bewaar de innerlijke rust en koester de stilte, zodat je met heel je hart kunt opnemen wat ons vanuit hogere werelden te verstaan gegeven wordt. Bewaar het vertrouwen, zodat je leert kijken tot voorbij de buitenkant en vol vreugde de vele wonderen van deze tijd zult ervaren. Zie al die mensen over wie de tv en de kranten nooit spreken, maar die met een geduldige liefde mantelzorger zijn. Zie de mensen in wier hart de liefde leeft. Zie de wonderen van trouw, van tederheid en hartelijkheid, elke dag opnieuw. Maar zie ook hoe het licht vanuit de geestelijke

wereld zich een weg baant naar de aarde. Hoor wat mensen daarover vertellen en verwonder je! Bijna-doodervaringen, toevalligheden die geen toeval zijn, gestorvenen die ons laten voelen en weten dat ze ook nu met ons verbonden blijven, engelen die zich kenbaar maken en Christus Zelf die ons hart binnengaat en dat bewonen wil. Zie hoe de hemel opengaat. Zie hoe het Michaël is die het gordijn opentrekt. Zie hoe hij ons ogen schenkt die in staat zijn te zien tot voorbij de buitenkant. En maak je dan bewust wat jouw opdracht is in deze tijd: om anders, nieuw te denken en te leven. Ontwikkel een geestelijk denken en een geestelijk leven dat liefde is, alleen maar liefde. Blijf dicht bij jezelf en koester in stilte, vol verwondering, de grote geheimen van deze tijd.

1. Het toenemende individualisme: waar komt dat vandaan?

Onzekerheid en onverschilligheid

Hoe meer zicht ik krijg op de tijd waarin we leven, hoe meer ik me bewust word dat dit een zeer bijzondere tijd is. Dat is echter wel een riskante uitspraak: wie durft te beweren dat we in een bijzondere tijd leven, loopt binnen de kortste keren het gevaar voor gek verklaard te worden. In een tijd van toenemende angst voor terrorisme, van jongeren die docenten en medeleerlingen neerschieten op scholen, van angst voor de vele vreemdelingen die Europa dreigen te overspoelen, en van een toenemende stroom van jongeren die hun toevlucht zoeken tot het jihadisme, lijkt het veel logischer om van een onzekere en bedreigende tijd te spreken dan van een bijzondere tijd.

Velen constateren daarnaast een groeiend egoïsme in onze omgang met elkaar. Doorrijden na een aanrijding en de gewonden aan hun lot overlaten, is allang geen uitzondering meer. Ook de botheid neemt toe: de roep om voor onszelf op te leren komen, lijkt in veel gevallen te leiden tot een toenemende hardheid en onverschilligheid in de menselijke relaties. Dat heeft natuurlijk alles te maken met het individualisme en de neiging om meer

dan vroeger onze grenzen te bewaken: wee degene die het waagt daarover heen te gaan.

De negatieve krachten leven ook in onze eigen ziel

Maar hoe zal het met deze ontwikkeling nu eigenlijk verdergaan? Want het individualisme valt niet meer terug te draaien, ook al zouden we dat misschien wel willen. Het leidt immers niet alleen – dat is de meeste mensen inmiddels wel duidelijk geworden – tot een sterker egoïsme, maar daarmee ook tot een langzaam uiteenvallen van de sociale samenhang van onze samenleving. Een tegenkracht lijkt nodig om deze negatieve ontwikkeling te keren. Maar waar halen we die tegenkracht vandaan?¹

Wie de moed heeft zich te bezinnen op het toenemende individualisme en waar dat in de toekomst misschien wel toe zal leiden, komt als vanzelf tot de conclusie dat er binnenkort misschien wel een tijd aanbreekt waarin nog maar weinigen zich iets van een ander aan zullen trekken: het eigenbelang gaat steeds meer voor. Maar in wat voor wereld komen we dan te leven?

Veelzeggend is ook dat velen de toenemende botheid, onverschilligheid en agressie wel bij anderen waarnemen, maar niet bij zichzelf. Dat leidt ertoe dat steeds meer mensen klagen over het verval van normen en waarden, zonder dat ze zich ervan bewust zijn dat ook zij sneller op hun strepen gaan staan dan vroeger en dikwijls meer met zichzelf bezig zijn dan dat ze op anderen zijn gericht en proberen die in te voelen. Willen we deze ontwikkeling tegengaan, dan zullen we op zijn minst

moeten beseffen dat de negatieve krachten die onze tijd beheersen, ook leven in onze eigen ziel. Maar wat doen we er dan vervolgens aan?

Overwegingen als deze maken het moeilijk om te beweren dat we in een bijzondere tijd leven. Het ligt meer voor de hand om te spreken over een tijd die alsmaar dreigender en donkerder wordt. Waarom waag ik het dan toch om te spreken over een bijzondere tijd? Dat hoop ik stap voor stap in de volgende hoofdstukken duidelijk te maken.

De verschillende energetische impulsen

Iedere keer wanneer wij voor een nieuwe incarnatie naar de aarde komen, is het leven op aarde anders dan de vorige keer dat we hier waren. Stel je maar het verschil voor tussen een leven in de middeleeuwen en een leven in deze tijd: dan besef je hoe anders het leven nu is in vergelijking met toen. Dat betekent echter ook dat de lessen die wij in dit leven te leren hebben, heel anders zijn dan de lessen die we in een middeleeuwse incarnatie moesten leren.

Willen we begrijpen wat voor lessen we nu eigenlijk in deze tijd – en dus in deze incarnatie – te leren hebben en wat onze levensopdracht in dit leven is, dan zullen we het ritme van de tijd moeten leren begrijpen. Daarmee bedoel ik dit: we zullen de grote ontwikkelingslijnen van het leven op aarde in het oog moeten zien te krijgen, zodat we leren begrijpen waarom bepaalde ontwikkelingen zich in een bepaalde tijd voordoen.

Neem als voorbeeld de jaren zestig van de vorige eeuw: waarom kwamen de mensen in die tijd plotseling zo massaal in opstand tegen de autoriteiten? Waarom kwam toen ineens de provobeweging op, werden burgemeesters tot aftreden gedwongen en acteurs en actrices in de schouwburg met rotte tomaten bekogeld? En waarom voelden velen zich een hippie en bleven zij zich een leven lang zo voelen?

Die vraag wordt des te duidelijker wanneer we ons realiseren dat de geestelijke sfeer van de huidige tijd heel anders is dan toen en dat we in de huidige tijd veel meer te maken krijgen met een toenemend individualisme. De bevrijdingsbeweging van de jaren zestig die ons bevrijdde van een slaafse gehoorzaamheid aan autoriteiten, wordt kennelijk opgevolgd door een grotere aandacht voor het individu: wie ben ik en wat wil ik eigenlijk?

Als je op deze manier naar de golfbeweging van de tijd begint te kijken, komt als vanzelf de vraag op: wat zit er achter die verschillende en vaak zo onverwacht opkomende bewegingen? En dus: hoe vallen die verschillende geestelijke impulsen te begrijpen die deze bewegingen kennelijk veroorzaken? Zijn ze toevallig of valt daarachter een groter plan te ontdekken? Zoals gezegd: een antwoord op deze vragen vinden we alleen wanneer we zicht krijgen op de grotere ontwikkelingslijnen van de mensheid.

Eendagsvliegen

Het is echter niet gemakkelijk die ontwikkelingslijnen op het spoor te komen. De aarde is miljoenen jaren oud,

terwijl ons leven daarentegen hooguit honderd jaar duurt. We zijn dus voorbijgangers op aarde. Je zou ons mensen kunnen vergelijken met eendagsvliegen, die even de aarde aandoen en dan weer verdwijnen. Waarschijnlijk komt het daardoor dat we tot nu toe maar weinig gevoel hebben ontwikkeld voor de grotere tijdperken waar de aarde en het leven op aarde doorheen gaan. We vinden het al moeilijk genoeg de veranderingen die zich in één beperkt mensenleven voordoen, te begrijpen.

Dat grotere zicht op de verschillende ontwikkelingstijdperken van de aarde (en van de mensheid) wordt ons geschonken door de esoterie. Zij heeft deze inzichten altijd met eerbied – en lange eeuwen in het geheim – in de kringen van ingewijden, in tempels, mysterieplaatsen en piramiden behoed. Maar ook in de Bijbel worden deze grotere tijdperken genoemd, al zijn er in deze tijd nog maar weinig theologen die de verwijzingen naar deze kennis in de Bijbel begrijpen.² Maar de Bijbelse ingewijden kenden deze geheimen wel. Gelukkig blijft deze kennis in de huidige tijd niet langer geheim, maar begint zij de laatste tijd meer en meer naar buiten te komen.³

Dat er in 1899 een einde kwam aan een indrukwekkende reeks van vier tijdperken die samen 50.000 jaar besloegen, is nog steeds niet algemeen bekend: het is nog maar sinds kort dat steeds meer mensen in deze ontwikkeling geïnteresseerd raken. Zoals gezegd: we zijn nu eenmaal meer kortetermijndenkers en moeten ons best doen om aandacht op te brengen voor de grotere ontwikkelingen. Het gevolg van dit beperkte denken is dat we tot nu toe de huidige geestelijke ontwikkelingen,

zoals het toenemende individualisme, nooit in een groter kader hebben leren plaatsen.

Een bijzondere tijd

Wanneer we op zoek gaan naar inzicht in de grote ontwikkelingslijnen van de mensheid, wordt het vanzelf duidelijk dat we in een heel bijzondere tijd leven. Om ons dat inzicht eigen te maken zullen we ons echter niet alleen bewust moeten worden van die ontwikkelingslijnen zelf, maar zullen we ook bereid moeten zijn ons cynisme af te leggen en verder te kijken dan wat de kranten en de tv ons dagelijks voorschotelen. Ofwel: we zullen bereid moeten zijn voorbij de waan van de dag te kijken. Want alleen degene die dat doet en al doende leert kijken tot voorbij de buitenkant, alleen degene die het cynisme aflegt en met nieuwe ogen naar het aardse leven leert kijken, zal allerlei onverwachte antwoorden vinden op de vele vragen waarmee ieder mens bewust of onbewust leeft. Vragen als: Wat is mijn levensopdracht? En wat moet ik eigenlijk leren in dit leven?

Bij dat proces ontdekken we dat allerlei antwoorden beginnen op te lichten in onze ziel; ook ontdekken we dat we ons als vanzelf beginnen te verwonderen over de mysteriën van het leven. En al doende zal het ons steeds meer gaan dagen waarom we juist in deze tijd naar de aarde kwamen en wat dan wel de levensopdracht is die we daarbij op ons namen.